

Apvienotās lietas C-509/09 un C-161/10

eDate Advertising GmbH

pret

X un Olivier Martinez

un

Robert Martinez

pret

MGN Limited

(*Bundesgerichtshof* un *Tribunal de grande instance de Paris*
lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Regula (EK) Nr. 44/2001 — Jurisdikcija un spriedumu izpilde civillietās un komercietās — Jurisdikcija “attiecībā uz deliktu un kvazideliktu” — Direktīva 2000/31/EK — Informācijas publicēšana internetā — Personisko tiesību aizskārums — Vieta, kurā kaitējums noticis vai var notikt — Informācijas sabiedrības pakalpojumiem piemērojamās tiesības

Ģenerāladvokāta P. Krusa Viljalona [*P. Cruz Villalón*] secinājumi, sniegti
2011. gada 29. martā I - 10272

Tiesas (virspalāta) 2011. gada 25. oktobra spriedums I - 10302

Sprieduma kopsavilkums

1. *Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komercietās — Regula Nr. 44/2001 — Īpašā jurisdikcija — Jurisdikcija attiecībā uz deliktu vai kvazideliktu — Personisko tiesību aizskārums ar internetā ievietotas informācijas saturu — Vieta, kur ir noticis kaitējums — Jēdziens (Padomes Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts)*

2. *Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komercietās — Regula Nr. 44/2001 — Īpašā jurisdikcija — Jurisdikcija attiecībā uz deliktu vai kvazideliktu — Personisko tiesību aizskārums ar internetā ievietotas informācijas saturu*
(Padomes Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkts)
3. *Tiesību aktu tuvināšana — Elektroniskā tirdzniecība — Direktīva 2000/31 — Tiesību normas attiecībā uz iekšējo tirgu — Dalībvalstu pienākums nepakļaut elektroniskās tirdzniecības pakalpojuma sniedzējus stingrākām prasībām par tām, kas ir paredzētas šī pakalpojuma sniedzēja reģistrēšanas dalībvalstī — Piemērojamība*
(Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31 3. pants)

1. Regulas Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 3. punktā paredzētais īpašās jurisdikcijas noteikums, atkāpjoties no atbildētāja domicila tiesu jurisdikcijas principa, ir balstīts uz īpaši ciešu saikni starp strīdu un tās vietas tiesu, kurā noticis kaitējuma fakts, kas pareizas tiesvedības un procesa lietderīgas organizācijas apsvērumu dēļ attaisno jurisdikcijas piešķiršanu šai tiesai. Frāze “vieta, kur kaitējums noticis” attiecas gan uz vietu, kur noticis kaitējumu izraisījušais fakts, gan uz vietu, kur kaitējums ir materializējies.

Tomēr, ja cietušais apgalvo, ka tā personiskās tiesības ir aizskartas ar internetā ievietotu informāciju, ciktāl internetā izplatīta informācija principā ir pieejama visā pasaulē, minētā zaudējumu

materializēšanās kritērija piemērošanas grūtības, ņemot vērā šīs informācijas izplatīšanu, nozīmē, ka kritēriji ir jāpielāgo tādā ziņā, lai no internetā veikta personisko tiesību apdraudējuma cietusī persona varētu atkarībā no Eiropas Savienībā ar šo aizskārumu izraisīta kaitējuma materializēšanās vietas vērsties vienā tiesā par visu šo kaitējumu.

Tā kā internetā ievietotas informācijas ietekmi uz personas personiskajām tiesībām vislabāk var novērtēt tiesa vietā, kurā atrodas apgalvotās aizskartās personas interešu centrs, jurisdikcijas piešķiršana šai tiesai atbilst pareizas tiesvedības mērķim. Šī vieta parasti ir cietušās personas pastāvīgā dzīvesvieta, bet var atrasties arī dalībvalstī, kurā tā parasti

nedzīvo, ja citas norādes, piemēram, profesionālās darbības veikšana, var pierādīt īpaši ciešas saiknes esamību ar šo valsti.

Tiesas jurisdikcija pēc vietas, kur atrodas aizskartās personas interešu centrs, atbilst jurisdikcijas noteikumu paredzamības mērķim arī attiecībā uz atbildētāju, ņemot vērā, ka aizskaroša satura informācijas izplatītājs brīdī, kad tas ievieto šo informāciju internetā, var zināt, kur atrodas tajā minēto personu interešu centrs. Interesu centra kritērijs ļauj gan prasītājam viegli noteikt tiesu, kurā tas var vērsties, gan atbildētājam saprātīgi paredzēt tiesu, kurā tas var tikt iesūdzēts.

(sal. ar 40., 41. un 46.–50. punktu)

2. Regulas Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 5. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, ja apgalvotais personisko tiesību aizskārums ir noticis ar internetā ievietotas informācijas saturu, persona, kura sevi uzskata par aizskartu, var celt prasību atlīdzināt visus nodarītos zaudējumus vai nu tās dalībvalsts tiesās, kurā ir reģistrēts šis informācijas izplatītājs, vai arī tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tās interešu centrs. Šī

persona var arī prasības atlīdzināt visus nodarītos zaudējumus vietā celt prasību ikvienas dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā internetā ievietotā informācija ir pieejama vai ir bijusi pieejama. To jurisdikcijā ir lemt tikai par zaudējumiem, kas nodarīti dalībvalsts teritorijā, kurā atrodas tiesa, kurā ir celta prasība.

(sal. ar 52. punktu un rezolutīvās daļas 1) punktu)

3. Direktīvas 2000/31 par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū 3. pants ir interpretējams tādējādi, ka tajā nav noteikts veikt transpozīciju specifiska kolīziju tiesību noteikuma veidā. Tomēr koordinētajā jomā dalībvalstīm ir jānodrošina, lai, ņemot gadījumus, kad ir izdarītas atkāpes atbilstoši minētās direktīvas 3. panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem, elektroniskās tirdzniecības pakalpojuma sniedzējam netiktu izvirzītas stingrākas prasības nekā tās, kas ir paredzētas šī pakalpojuma sniedzēja reģistrēšanas dalībvalstī spēkā esošajās materiālo tiesību normās.

(sal. ar 68. punktu un rezolutīvās daļas 2) punktu)